

5. излѣзе съячъ да съе съме; и когато съеше, едно падна край пжтя и бѣ потъпкано, и птиците небесни го искълваха;

6. а друго падна на камъкъ и, като поникна, изсъхна, защото нѣмаше влага;

7. друго пъкъ падна между тръни, и израснаха тръните и го заглушиха;

8. а друго падна на добра земя и, като изникна, даде плодъ стократенъ. Като каза това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!

9. А учениците му го попитаха: какво значи тая притча?

10. Той отговори: въмъ е дадено да знаете тайните на Царство Божие, а на другите — въ притчи, та, като гледатъ, да не виждатъ, и, като слушатъ, да не разбираятъ.

11. Тая притча значи: съмето е словото Божие;

12. а това, що падна край пжтя, съ ония слушащи, при които отсетнѣ дохожда диаволът и грабва словото отъ сърдцето имъ, за да не повърватъ и да се не спасятъ;

13. а това, що падна на камъкъ, съ ония, които, кога чуятъ словото, съ радостъ го приематъ, ала нѣматъ корень и временно върватъ, а въ време на искушение отстъпватъ;

14. а това, що падна между тръните, съ ония, които чуятъ словото, но въ живота си се задавятъ отъ грижи, богатство и свѣтски наслади и не принасятъ плодъ;

15. а това, що падна на добра земя, съ ония, които, като чуятъ словото, пазятъ го

(10) Исаия 6, 9—10. Мат. 13, 14. Марк. 4, 12. Иоан. 12, 40. (12) Мат. 13, 18. Марк. 4, 15. (13) Иезек. 33, 31. (14) Лук. 18, 23. Мат. 13, 22. Марк. 4, 18; 10, 23. 1 Тимот. 6, 9.